

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/131/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316010546
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2316010546.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti obžalovanému MUDr. N. T. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s odkazom na ust. § 138 písm. h/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta a poškodenej K. K. proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 17.6.2019, č.k. 1T/125/2016-411, na verejnom zasadnutí konanom dňa 5.12.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta a poškodenej K. K., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a j ú .

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 17.6.2019, č.k. 1T/125/2016-411 rozhodol tak, že obžalovaného MUDr. N. T. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Galanta pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s odkazom na ust. § 138 písm. h/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. na skutkovom základe, že ako ošetrojúci lekár - gynekológ, vykonávajúci lekársku prax v zdravotníckom zariadení v C. s názvom „B. I. K. s.r.o.“ v období od 17.9.2012 do 17.1.2013 pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti v súvislosti s graviditou K. K., tejto neposkytol zdravotnú starostlivosť v súlade s ust. § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, napriek tomu, že bola poškodená opakovane ultrazvukovo vyšetrená, nezachytil zaostávanie v raste plodu, včas nediagnostikoval preeklampsiu (vysoký krvný tlak a výskyt bielkoviny v moči), dňa 8.1.2013 nevykonal všetky potrebné vyšetrenia u poškodenej a preukázateľným spôsobom nezabezpečil hospitalizáciu resp. vyšetrenie v rizikovej poradni, v dôsledku čoho prišlo v presne nezistenom dni mesiaca január roku 2013 k odumretiu plodu v maternici poškodenej K. K., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodenú K. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. R. C. č. XXX sa s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, podal odvolanie prokurátor proti výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby a poškodená proti výroku o náhrade škody. Obžalovaný odvolanie nepodal.

Prokurátor podané odvolanie odôvodnil takto.

Podľa prokurátora obžalovaného MUDr. N. T. zo spáchania skutku jednoznačne usvedčuje poškodená K. K., pričom prokurátor ďalej uviedol obsah jej výpovede na hlavnom pojednávaní.

Medzi ďalšie podporné dôkazy usvedčujúce obžalovaného patria, podľa prokurátora, svedecké výpovede K. J. (druha poškodenej), ktorý okrem iného taktiež uviedol, že sa mu poškodená viackrát počas tehotenstva sťažovala, že jej opúchajú ruky, ako aj svedkyne - spolubývajúcej poškodenej - K. I., ktorá potvrdila, že poškodenej opúchali nohy, pričom uvedená skutočnosť nebola v zdravotnej dokumentácii vedenej v ambulancii obžalovaného zadokumentovaná. V tejto súvislosti poukazujem aj na to, že opuchy končatín potvrdila aj sestrička obžalovaného - svedkyňa A. A.. Z výsluchu znalkyne MUDr.

Anny Boháčikovej (za znaleckú organizáciu forensic.sk) Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o.) vyplýva, že pri odbornom skúmaní vychádzali zo zdravotnej dokumentácii poškodenej K. K.. Zdravotná dokumentácia obsahovala záznamy z vyšetrení v tehotenskej poradni MUDr. N. T.. K dispozícii mali tehotenskú knižku poškodenej, záznamy, ktoré si lekár robil v ambulancii pre vlastné potreby, 2 ks CD nosičov, z ktorých jedno priložil MUDr. T. označené K. ultrazvuk zo dňa 08.01.2013 a druhé, ktoré predložila poškodená K., bez uvedeného časového obdobia. V prípade predložených CD nosičov sa nedá jednoznačne zodpovedať, či sa jedná o zaznamenanie toho istého plodu poškodenej. Následne znalkyňa hodnotila priebeh vyšetrení poškodenej K. K.. Vyšetrenia pacientky zo strany MUDr. N. T. boli realizované v dostatočných intervaloch, pričom MUDr. T. vykonal všetky potrebné vyšetrenia počas tehotnosti poškodenej. Snáď iba zbytočne bol vykonaný taký počet ultrazvukových vyšetrení poškodenej. V tehotenskej knižke poškodenej sú zaznamenané jednotlivé merania tlaku. Najvyšší tlak bol uvádzaný 140/90. Jedná sa o hornú hranicu normy. V tom čase mala poškodená hmotnosť cez 100 kg. Táto skutočnosť bola zaznamenaná aj v zdravotnej dokumentácii poškodenej, o čom bola poškodená upozornená. Čo sa týka jej vyšetrenia zo dňa 08.01.2013 bol konštatovaný u poškodenej tlak 130/80, čo je normálny tlak. Zo zdravotnej dokumentácie ďalej vyplýva, že v uvedený deň sa poškodená dostavila do ambulancii MUDr. N. T. s uvádzaním zdravotného problému, že necíti pohyby plodu. Ošetrojúci lekár u poškodenej správne realizoval v šetrenie ultrazvukom, kde zistil, že plod je živý, a že sa hýbe, má prítomnú akciu srdca. Uvedený postup lekára bol správny. V dokumentácii však neboli zaznamenané žiadne iné ťažkosti, ktoré mala uvádzať poškodená. Taktiež tam nie je zaznamenané, že by ju lekár o niečom poučil. Ak sa u pacientky prejavovali chorobné prejavy opuch rúk a nôh, zvýšený krvný tlak, bolesť hlavy, /čo pacientka uvádzala vo svojej výpovedi, avšak toto nie je zadokumentované v zdravotnej karte/ v tomto prípade by postup lekára nebol správny. Keby to poškodená uvádzala, lekár mal postupovať tak, že ju mal poslať do poradne pre rizikové tehotenstvo. Tá potom rozhodne, či je potrebné pacientku hospitalizovať, ako aj jej prípadné ďalšie vyšetrenie. Zo zdravotnej dokumentácie nevyplýva, že by poškodená trpela takýmito problémami. Z tejto vyplýva iba to, že poškodená do ambulancie prišla s uvedením, že necíti pohyb dieťaťa. Poškodená pri vyšetrení dňa 08.01.2013 mala nameraný krvný tlak 130/80, čo je zaznamenané v tehotenskej knižke. Jednalo sa o normálny tlak. Tieto záznamy robil lekár, za čo je aj zodpovedný. V tento deň u poškodenej neboli iné chorobné prejavy zadokumentované. Čo sa týka predloženého CD nosiča MUDr. T., z ultrazvukového vyšetrenia poškodenej zo dňa 08.01.2013 vyplýva, že plod bol životaschopný a zodpovedal veľkosťou 28 týždňa tehotenstva. Lekár uvedeného dňa realizoval ultrazvukom aj vyšetrenie prietoku krvi v pupočníkovej tepne a v mozgovej tepne, pričom tieto prietoky boli v norme. Týmto vyšetrením sa dá zistiť, či má dieťa dostatok kyslíka. V rámci vyšetrenia poškodenej zo dňa 08.01.2013 bolo lekárom konštatované, že veľkosť plodu je normálna, čo je aj správne. Neboli zistené žiadne poruchy zdravia poškodenej, ktoré by ohrozovali plod. Znalkyňa sa však nevedela vyjadriť, či zo strany ošetrojúceho lekára boli do zdravotnej karty, resp. tehotenskej knižky zaznamenané všetky poruchy zdravia poškodenej. Znalkyňa ďalej uviedla, že na CD zázname, ktorý predložil MUDr. T. je možné konštatovať, že placenta sa nachádza na zadnej stene maternice, čo bolo konštatované aj 23 týždni tehotenstva poškodenej MUDr. I.. V prípade CD nosiču, ktorý predložila poškodená je možno konštatovať, že placenta sa zdá byť uložená na prednej stene maternice. Znalkyňa však nemohla jednoznačne potvrdiť, či sa jedná o ten istý plod zaznamenaný na CD nosiči predložený lekárom a CD nosiči predložený poškodenu. Znalkyňa ďalej uviedla, že chybou ošetrojúceho lekára MUDr. T. bolo to, že pri vyšetrení zo dňa 08.01.2013 nezaznamenal do zdravotnej dokumentácie poškodenej, z akého dôvodu navrhol jej hospitalizáciu. Tento návrh je zaznamenaný, avšak dôvod už nie. Príčinou odumretia plodu je, keď pacientka vylučuje bielkovinu v moči, je opuchnutá a má zvýšený krvný tlak. Nie je však možné presne uviesť v akom čase, v ktorom dni došlo k odumretiu plodu. Až dňa 17.01.2013 bolo konštatované, že pacientka už má v maternici mŕtvy plod. K úmrtiu plodu poškodenej došlo zjavne v krátkom časovom horizonte pred dňom 17.1.2013, a to vzhľadom na fyzický stav plodu, k tomuto dňu. Podľa dokumentácie, ktorá bola predložená na skúmanie, ošetrojúci lekár nezistil také príznaky poruchy zdravia poškodenej, z ktorých by mohol dôvodne predpokladať, že došlo k odumretiu plodu. Zdravotná dokumentácia nebola vedená ideálne. V prípade ak ošetrojúci lekár zistil že má pacientku odoslať do rizikovej poradne táto skutočnosť mala byť zaznamenaná v zdravotnej karte čo tam však nebolo. V prípade, ak to pacientka odmietla, v danom prípade musí z právneho hľadiska pacientka podpísať negatívny reverz, t. j. musí tam byť písomné poučenie čo konkrétne pacientka odmieta. Toto v zdravotnej dokumentácii nebolo zaznamenané. K správnej zdravotnej starostlivosti patrí aj správne vedenie zdravotnej dokumentácie. Nejedná sa však samozrejme o liečebné pochybenie, avšak v prípade, ak niečo lekár pri vyšetrení zistí a nezaznamená to do zdravotnej dokumentácie môže to v konečnom dôsledku uškodiť. Z vyšetrenia poškodenej zo dňa 08.01.2013, čo je zaznamenané v dokumentácii nevyplývali varujúce znaky priameho ohrozenia plodu ani predčasného pôrodu. Okrem

toho znalkyňa uviedla, že k úmrtiu plodu došlo 4 dni pred výsevom, čo stavia infekčnú príčinu úmrtia plodu veľmi nepravdepodobnou až nemožnou. Nebolo zistené, že osoby, ktoré sa zdržiavali v byte s poškodenou, či a aký herpes presne mali. Pri potrate plodu bola nefunkčná placenta a plod. Potrat bol realizovaný dňa 19.01.2013. Pri vyšetrení poškodenej zo dň 08.01.2013 je zaznamenané, že lekár navrhuje preventívnu hospitalizáciu. V zdravotnej dokumentácii je uvedené, že pacientka to neguje, avšak v tehotenskej knižke to uvedené nie je.

Nad rámec vyššie uvedených dôkazov pozornosť krajského súdu prokurátor upriamil na listinné dôkazy, ktoré boli počas vyšetrovania zadovážené do vyšetrovacieho spisu. Ide predovšetkým o rozhodnutie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou č. k. ZS 402/00006/2013 zo dňa 30.1.2014, odborne stanovisko MUDr. C. N. zo dňa 14.7.2013, stanovisko k námietkam k protokolu č. 1388/2013 MUDr. K. N. zo dňa 22.8.2013, ďalej o zápisnicu č. 1388/2013 o prerokovaní námietok dohliadaného subjektu k protokolu o vykonanom dohľade zo dňa 04.09.2013, protokol č 1388/2013 o vykonanom dohľade zo dňa 29.0 2013 a ďalšie. Z rozhodnutia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Nitra č. k. ZS 402/00006/2013 zo dňa 30.01.2014 vyplýva, že poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti - B. I. K. s.r.o. , zastúpený konateľom MUDr. N. T. bola uložená pokuta vo výške 800,- Eur za porušenie ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti. Zo záveru šetrenia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou bolo konštatované, že obžalovaný napriek tomu, že poškodená mala v tehotenskej poradni obžalované1o v období od 10.10.2012 do 08.01.2013 namerané zvýšené hodnoty krvného tlaku od 135/85 do 180/115, nebol jej dňa 08.01.2013, kedy navštívila tehotenskú poradňu s tým, že necíti pohyby plodu, vyšetrený moč, zhodnotený stav dolných končatín (možné opuchy), prípadne pacientka nebola odoslaná účastníka konania na hospitalizáciu. Bolo realizované len sonografické vyšetrenie plodu, pri ktorom bola zaznamenaná akcia plodu a fyziologické prietoky. Nebolo realizované žiadne ďalšie vyšetrenie pacientky (klasické pôrodnické vyšetrenie, s anamnézou, zaznamenaním subjektívnych ťažkostí tehotnej, vyšetrenie v zrkadlách, palpačné vyšetrenie a celkové fyzikálne vyšetrenie pacientky), ktoré by mohlo včas diagnostikovať komplikáciu tehotenstva, neskorú gestózu (po 30. týždni tehotenstva) s hypertenziou (vysokým krvným tlakom), ktorá sa neskôr u pacientky zistila a ktorá s vysokou pravdepodobnosťou bola príčinou odumretia plodu v maternici. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že prvostupňový súd dňa 17.06.201 na hlavnom pojednávaní zamietol návrh splnomocnenca poškodenej ako a intervenujúceho prokurátora ohľadom výsluchu MUDr. K. N., odborníka v medicínskom odbore gynekológia a pôrodníctvo, ktorý ako prizvaná osoba podľa § 43 ods. 4 zákona č. 581/2004 Z. z. vypracoval stanovisko pre úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a so stanoviskom ktorého sa prvostupňový správny orgán v rámci dohľadu stotožnil. Dôležitosť v konania uvedeného výsluchu okrem iného spočíva v tom, že MUDr. K. N. pri vypracovaní svojho stanoviska vychádzal aj z takých údajov, ktoré podľa vyjadrenia znalkyne MUDr. Anny Boháčikovej neboli k dispozícii (znalkyňa na hlavnom pojednávaní sa vyjadrila, že nie je známe odkiaľ úrad dospel k tomu, že poškodená mala zvýšený krvný tlak resp. opuch dolných končatín, nakoľko uvedené skutočnosti v tehotenskej knižke poškodenej neboli zaznamenané). S poukazom a všetky zadovážené dôkazy mám za to, že obžalovaný MUDr. N. T. spáchal skutok, ktorý je predmetom obžaloby a tento napĺňa zákonné znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno h) Trestného zákona a 139 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona. Obžalovaný nevykonal všetky potrebné vyšetrenia, poškodenú sledoval prakticky len sono grafickými vyšetreniami, napriek tomu, že poškodená mala v tehotenskej poradni v období od 10 10.2012 do 17.12 2012 namerané hodnoty krvného tlaku od 135/85 do 140/90, nebol jej dňa 08.01.2013, kedy navštívila tehotenskú poradňu s tým, že necíti pohyby plodu, zmeraný krvný tlak a absentuje aj vyšetrenie moču a zhodnotenie stavu dolných končatín - možné opuchy, t. j. obžalovaný nezaznamenal subjektívne ťažkosti poškodenej (pričom samotná sestrička obžalovaného A. A., potvrdila tak na hlavnom pojednávaní ako aj v rámci prípravného konania, že poškodená sa sťažovala, že jej opúchajú nohy, že sa necíti dobre, stále chodila do ambulancie obžalovaného, lebo mala zdravotné ťažkosti počas tehotenstva), zároveň opomenul dať podpísať poškodenej reverz s poučením, že aké následky môžu nastať v prípade, ak ako tehotná žena odmieta hospitalizáciu. Zároveň Je potrebné uviesť, že administratívne pochybenie obžalovaného - nezaznamenávanie ťažkostí poškodenej, ktoré pochybenie je potrebné skúmať a vyhodnotiť vo vzájomnej súvislosti s porušením dôležitej povinnosti resp. liečebného postupu (nevyšetrenie poškodenej v potrebnom rozsahu, mal za následok, že nebola včas diagnostikovaná komplikácia tehotenstva, ako ani neskorá gestóza s hypertenziou, ktorá sa neskôr u poškodenej zistila a ktorá mala byť príčinou odumretia plodu v maternici), nemôže byť na ťarchu poškodenej a vyhodnotené v prospech obžalovaného. Po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov je prokurátor toho názoru, že trestná činnosť obžalovaného MUDr. N.

T. bola dostatočne preukázaná. Zadovážené dôkazy vzájomne na seba nadväzovali, korešpondovali, v podstatných okolnostiach skutku sa nerozhádzali a neprotirečili si. Obžalovaný namiesto vykonania všetkých zdravotných výkonov určených na správne a komplexné sledovanie poškodenej aj plodu vo vzájomných súvislostiach, sa spoľahol na svoje dlhoročné skúsenosti, vďaka ktorým nevykonával všetky potrebné vyšetrenia, následkom ktorého došlo k odumretiu plodu. K uvedenému následku došlo v príčinnej súvislosti s porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej obžalovanému z jeho zamestnania uloženej mu podľa zákona.

Podľa prokurátora súd v rámci hodnotenia dôkazov nemôže prihliadať iba na dôkazy spochybňujúce vinu obžalovaného, keďže dôkazný prostriedok je v zmysle § 2 odsek 12 Trestného poriadku potrebné hodnotiť na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne. Na základe vyššie uvedených som toho názoru, že obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil na tom skutkovom a právnom základe, ako je to uvedené v obžalobe. Súd sa pri svojom rozhodovaní s poukazom na zásadu uvedenú v ust. § 2 odsek 12 Tr. por. obmedzil iba na formálne vyhodnotenie dôkazov bez toho, aby skúmal aj jednotlivé usvedčujúce, odvodené /sprostredkované/ dôkazy a vyhodnotil ich aj podľa závažnosti, pravdivosti a vierohodnosti.

Z týchto dôvodov navrhujem, aby Krajský súd Trnava zrušil napadnutý rozsudok a nariadil okresnému súdu, aby túto vec znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor, ako i splnomocnenec poškodenej na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrvali na podaných odvolaniach a navrhli napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec prvostupňovému súdu, aby ju znovu prejednal a rozhodol. Verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo konané bez prítomnosti obžalovaného, ktorý o takýto postup požiadal. Jeho obhajca navrhol odvolania ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podali prokurátor a poškodená ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Po preskúmaní napadnutých výrokov a konania, ktoré ich vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolania prokurátora a poškodenej nie sú dôvodné.

Prvostupňový súd napadnutý výrok o oslobodení obžalovaného odôvodnil tým, že na základe vyhodnotenia produkovaných dôkazov, nemohol urobiť jednoznačný a bezpochybný záver, že sa stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe, pre ktorý je trestne stíhaný obžalovaný MUDr. N. T..

Na základe produkovaných dôkazov zistil, že pacientka K. K. bola evidovaná v ambulancii obžalovaného na prelome rokov 2012 a 2013. Poškodená mala v ambulancii obžalovaného stanovené pravidelné termíny vyšetrenia. V prípade posudzovania realizovaných lekárskeho úkonov, resp. zdravotného ošetrenia poškodenej obžalovaným MUDr. N. T., a to v súvislosti s ustanovením § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, súd pre stanovenie trestnoprávneho

záveru vychádzal predovšetkým zo zistení a záverov znalkyne MUDr. Anny Boháčikovej /znalecká organizácia forensic.sk./ Súd s poukazom na toto odborné posúdenie poskytnutej zdravotnej starostlivosti obžalovaným poškodenej dospel k záveru, že nebolo jednoznačne a bezpochybne preukázané, že obžalovaný MUDr. N. T., v čase žalovaného obdobia neposkytol pacientke K. K. adekvátne lekárske vyšetrenie, resp. zdravotnú starostlivosť v súlade s ustanovením § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z., ktorá okolnosť by mala za následok odumretie plodu v maternici poškodenej.

Súd na základe znaleckého odborného posúdenia poskytnutej zdravotnej starostlivosti obžalovaným poškodenej dospel k záveru, že obžalovaný ako ošetrojúci lekár vykonal všetky potrebné liečebné úkony a zdravotnú starostlivosť pri liečbe pacientky K. K., a to aj dňa 08.01.2013, kedy sa poškodená dostavila do ambulancie obžalovaného z vlastného podnetu s tým, že necíti pohyby plodu. Súd vykonaným dokazovaním nemal za preukázané tvrdenie poškodenej o absencii riadneho vyšetrenia obžalovaným, predovšetkým na vyššie konštatované závery znalkyne MUDr. Anny Boháčikovej. Znalkyňa pri hodnotení liečebného postupu obžalovaného vychádzala zo zadováženej zdravotnej dokumentácii poškodenej, ako aj z ďalších listinných dôkazov tehotenská knižka, dokumentácii lekára a pod. Z konštatovania znalkyne okrem iného vyplýva, že poškodená K. K. sa pri vyšetrení dňa 08.01.2013 nachádzala v gravidite 28 týždňa. Zo zdravotnej dokumentácie vyplýva, že pacientka uvádzala zdravotné problémy necitlivosť pohybov plodu, inak sa má dobre. Mala nameraný krvný tlak 130/80, čo je zaznamenané v tehotenskej knižke. Jednalo sa o normálny tlak. Okrem toho zo správy zdravotnej poisťovni UNION vyplýva, že dňa 08.01.2013 bol pri zdravotnom ošetrovaní pacientky K. K. zaznamenaný výkon ultrazvukové sledovanie tehotenstva vrátane biometrie a posúdenie vývoja orgánov vrátane obrazovej dokumentácie.

Zároveň mal súd vyvrátené tvrdenie poškodenej, že dňa 08.01.2013 pri jej vyšetrení nebola v ambulancii obžalovaného prítomná zdravotná sestrička. Prítomnosť sestričky potvrdili ďalšie pacientky, ktoré sa v uvedenom dni dostavili do ambulancie. Túto skutočnosť potvrdila aj priateľka poškodenej K. I., ktorá v prípravnom konaní na č. I. 101, okrem iného uviedla, že po vyšetrení zo dňa 08.01.2013 jej K. povedala, že ju zobrala do vnútra sestrička a neskôr ju prijal MUDr. T.. Tá skutočnosť, že ošetrojúci lekár nezaznamenával v zdravotnej dokumentácii všetky údaje, čo bolo konštatované znalkyňou MUDr. Annou Boháčikovou, ešte neodôvodňuje záver, že zo strany obžalovaného došlo k liečebnému pochybeniu pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti pacientky. V danom prípade nebolo zaznamenané do zdravotnej dokumentácie poškodenej, z akého dôvodu lekár navrhol jej hospitalizáciu. V prípade, ak to pacient odmietne musí podpísať negatívny reverz. Zo zadokumentovaného vyšetrenia poškodenej zo dňa 08.01.2013, podľa znalkyne však nevyplývali varujúce znaky priameho ohrozenia plodu ani predčasného pôrodu.

Na základe vyššie uvedeného, súd obžalovaného MUDr. N. T. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Galanta z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s odkazom na ust. 138 písm. h/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., pretože nemal za jednoznačne a bezpochybne preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný.

Výrok o náhrade škody prvostupňový súd odôvodnil tým, že vzhľadom na oslobodzujúci rozsudok, súd poškodenú K. K. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Podstatou odvolacích námietok prokurátora je, že tento hodnotí dôkazy vykonané v prvostupňovom konaní inak ako prvostupňový súd. Podľa prokurátora vykonané dôkazy preukazujú, že obžalovaný sa dopustil spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe kládie za vinu a zároveň jeho konanie napĺňa všetky zákonné znaky žalovaného prečinu. Prokurátor tiež namieta, že prvostupňový súd nevykonal navrhnutý dôkaz, vylúčením svedka MUDr. K. N., ktorý považuje za dôležitý.

Výsledky dokazovania, ktoré boli realizované v prvostupňovom konaní, v rozsahu dostatočnom rozsahu na spravodlivé rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Trestného poriadku, nepreukázali bezpečne a bez rozumných pochybností, že došlo k spáchaniu skutku, ktorého sa v obžalobe kládie obžalovanému za vinu.

V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že v trestnom konaní je na uznanie viny obžalovaného potrebné preukázať, že sa dopustil konkrétneho konania, ktoré napĺňa zákonné znaky konkrétneho trestného činu. Nie je úlohou obžalovaného dokazovať svoju nevinu a zo zákonnej zásady prezumpcie nevinu uvedenej v ustanovení § 2 ods. 4 Trestného poriadku možno vyvodiť, že nepreukázaná vina má rovnaké účinky ako preukázaná nevina. Rovnako ani pravdepodobnosť, dokonca ani vysoká pravdepodobnosť, že obvinený sa dopustil určitého konania, nepostačuje na jeho odsúdenie. Pokiaľ napriek vyčerpaniu všetkých relevantných dôkazných prostriedkov zostanú rozumné pochybnosti o tom, či sa obvinený dopustil určitého konania, nie je možné ho uznať za vineného a je potrebné uplatniť zásadu in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obvineného.

Tak ako vyplynulo zo znaleckého dokazovania z odvetvia zdravotníctvo, o ktoré sa vo výraznej miere opiera tak prvostupňový súd pri svojom oslobodzujúcom rozsudku, ako i prokurátor pri svojom odvolaní, z objektívne predložených dôkazov a dokladov nevyplynulo, že by sa obžalovaný dopustil pochybení pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti poškodenej, uvedených v obžalobe, ktoré by mali za následok smrť jej nenarodeného dieťaťa.

V žiadnej z dostupných zdravotníckych dokumentácii nebolo zaznamenané, že by sa poškodená sťažovala na opúchanie nôh, respektíve iné zdravotné komplikácie, ktoré by objektívne odôvodňovali potrebu ďalších vyšetrení, ktoré by mal obžalovaný realizovať alebo zabezpečiť realizáciu. Svedkyňa poškodená na hlavnom pojednávaní vypovedala o tom, že mala ťažkosti, keď jej začali opúchať nohy, no z jej výpovede nevyplynulo, že by pri návšteve ambulancie obžalovaného dňa 8. 1. 2013, uviedla obžalovanému iné zdravotné komplikácie ako to, že necíti pohyby plodu. Svedkyňa poškodená tiež vo svojej výpovedi tvrdila, že v tento deň jej nebol meraný krvný tlak ani nebol vyšetrený moč. Z dokazovania vykonaného v hlavnom pojednávaní však vyplynulo, že v tento deň bol krvný tlak obžalovanej zmeraný, tento bol v norme a rovnako bolo realizované vyšetrenie moču poškodenej, s negatívnym výsledkom. Boli vykonané aj ďalšie vyšetrenia plodu, z ktorých nevyplynulo, že neboli zistené žiadne poruchy zdravia poškodenej, ktoré by ohrozovali plod. Výpoveď obžalovanej nemožno teda vyhodnotiť ako úplne pravdivú, z čoho vyplýva že u nemožno považovať za úplne vierohodnú.

Záveru znaleckého dokazovania z odvetvia zdravotníctvo, ktorého realizovala znalecká organizácia, teda nepreukázali pochybenia obžalovaného v liečebnom postupe, ktoré mu obžaloba kladie za vinu a ostatné dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní takéto pochybenie nepreukazujú a to ani samostatne, ani pri ich hodnotení vo vzájomnej súvislosti. Skutočnosť, že poškodenej mali opúchať v tehotenstve nohy, ktorá vyplýva z výpovedí svedkov J. a I., nedokazuje, že touto zdravotnou komplikáciou poškodená trpela aj pri návšteve ambulancie obžalovaného dňoch 8. 1. 2013. Táto skutočnosť, je vzhľadom na vyjadrenie citovaných svedkov pravdepodobná, avšak nebola spoľahlivo preukázaná, respektíve nebolo preukázané, že by sa poškodená na túto zdravotnú komplikáciu sťažovala obžalovanému.

Pochybenia obžalovaného v súvislosti s vedením zdravotnej dokumentácie, nie sú obžalovanému kladené za vinu, nie sú vyjadrené ani v skutkovej vete obžaloby a tiež nebolo preukázané, že by tieto pochybenia spôsobili ujmu na zdraví poškodenej.

K hodnoteniu jednotlivých dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, odvolací súd uvádza, že z hľadiska hodnovernosti a sily dôkazu, považuje za rozhodujúce výsledky znaleckého dokazovania z odvetvia zdravotníctvo, ktoré realizovala znalecká organizácia forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o. Vzhľadom na obsah písomné podaného znaleckého posudku, ako i vzhľadom na výpoveď znalkyne na hlavnom pojednávaní, nemal odvolací súd pochybnosti o úplnosti a správnosti znaleckého posudku. Pokiaľ listinné dôkazy, ktorých pôvodcom je Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, obsahujú skutočnosti, ktoré nekorešpondujú so zisteniami znalcov aj závermi, nie je to dôvod na spochybňovanie záverov znaleckého dokazovania. Tvrdenie prokurátora o tom, že uvedený úrad pri svojich rozhodnutiach vychádzal aj z iných podkladov, najmä tých, ktoré sa týkajú výsledkov merania krvného tlaku svedkyne poškodenej, je len domnienkou, pretože nebolo nijakým spôsobom preukázané ani spochybnené, že by znalecká organizácia pri podávaní znaleckého posudku vychádzala z neúplných podkladov.

Z výsledkov znaleckého dokazovania rovnako vyplynulo i to, že ak by aj poškodená bola vyšetrená v rizikovej poradni, respektíve hospitalizovaná, nie je možné jednoznačne zodpovedať, či by sa zlepšila diagnóza dieťaťa, t. j., či by napriek tomu nedošlo k úmrtiu plodu. Tieto závery znaleckého dokazovania výrazne spochybňujú tvrdenie obžaloby, že práve v dôsledku nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti zo strany obžalovaného, došlo v mesiaci január roku 2013 k odumretiu plodu v maternici poškodenej.

Pokiaľ ide o výsluchu svedka MUDr. K. N., odvolací súd nesúhlasí s názorom prokurátora, že výsluch tohto svedka je dôležitý a že bolo povinnosťou prvostupňového súdu vyhovieť návrhu na jeho vypočutie na hlavnom pojednávaní. MUDr. K. N. nebol priamym svedkom tých skutočností, ktoré sú opísané v skutkovej vete obžaloby. Uvedená osoba bola prizvaná k vypracovaniu stanoviska pre Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Samotné listiny týkajúce sa rozhodnutia tohto úradu prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní oboznámil zákonným spôsobom a vychádzal z nich pri svojom rozhodovaní. Nebolo teda potrebné vypočúvať osobu, ktorú spolu pracovala na vypracovaní týchto z listinných dôkazov. Skutočnosti, ktoré vyplývajú z uvedených listinných dôkazov boli na hlavnom pojednávaní dokazované znaleckým posudkom z odvetvia zdravotníctva. Znalecké dokazovanie, ktoré sa zameralo (zjednodušene) na zistenie z toho, akým spôsobom obžalovaný poskytol v rozhodnom období zdravotnú starostlivosť poškodenej a či poskytovanie tejto zdravotnej starostlivosti bolo z odborného hľadiska úplné a správne. Znalkyňa, ktorá na hlavnom pojednávaní bola určená znaleckou organizáciou, ktorá

vypracovala znalecký posudok, na potvrdenie správnosti znaleckého posudku a na podanie ďalších vysvetlení, jasným a zrozumiteľným spôsobom vysvetlila, z akých podkladov vychádzala a rovnako sa jej vyjadrila k vyjadreniam vyššie spomínaného úradu. Podľa názoru odvolacieho súdu boli skutočnosti, ktoré boli preukazované v rámci znaleckého dokazovania zistené komplexne a tak ako prvostupňový, ani odvolací súd nemal o ich úplnosti, respektíve správnosti žiadne pochybnosti.

Z vyššie uvedených skutočností dospel odvolací súd k záveru, že v prvostupňovom konaní vykonaným dokazovaním nebolo bezpečne a bez rozumných pochybností preukázané, že sa došlo k spáchaniu skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, čo malo za následok že prvostupňový súd správne postupoval podľa ustanovenia § 285 písm. a) Trestného poriadku a obžalovaného spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Odvolanie poškodenej proti výroku o náhrade škody je potrebné považovať rovnaké za nedôvodné. Výrok, ktorým súd odkázal poškodenú s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces, bol urobený zákonne. Trestný poriadok, v prípade vyhlásenia oslobodzujúceho rozsudku podľa § 285 Trestného poriadku, ukladá súdu v ustanovení § 288 ods. 3 povinnosť odkázať poškodeného na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom a nedáva súdu možnosť iného rozhodnutia. Preto, ak odvolací súd zamietol odvolanie prokurátora proti výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby ako nedôvodný, zamietol i odvolanie poškodenej proti výroku o náhrade škody, resp. proti výroku, ktorým bola s týmto svojím nárokom odkázaná na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.